

Arrest

nr. 81 347 van 15 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en een Yezedi te zijn afkomstig uit Mosul (Centraal-Irak). U zou sinds 2001 aan het werk zijn geweest als taxichauffeur. Op 14 november 2010 zouden drie onbekenden u hebben gevraagd hen naar afgelegen dorp te brengen. Nadat u de hoofdbaan had verlaten, zouden zij u door middel van een pistool hebben aangemaand te stoppen. Zij zouden u een mes op de keel hebben geplaatst en u hebben laten blijken dat zij veel van u afwisten. Zij zouden u hebben gezegd dat u als Yezedi niet gewenst was in Mosul. Ze zouden u hebben willen doden, maar zouden medelijden hebben gekregen toen u hen smeekte u niet te doden omwille van uw kinderen. Ten slotte zouden zij de taxi hebben verlaten met de waarschuwing dat u zich in Mosul niet

meer mocht vertonen. U zou dit voorval meteen hebben gemeld aan een checkpoint. Op basis van de persoonsbeschrijvingen zou men proberen een onderzoek te starten. U zou naar huis zijn gegaan en uw schoonvader hebben opgebeld om hem alles te vertellen. De volgende dag zou u naar het politiebureau van Zuhur zijn gegaan, waar u aangifte deed van dit incident. Opnieuw zou de politie u een onderzoek hebben beloofd op basis van de persoonsbeschrijvingen die u gaf. Ze zouden echter meteen ook hebben aangegeven geen lijfwacht of bewaker bij uw huis te kunnen zetten. Dezelfde dag zou u zijn opgebeld door uw schoonvader. Hij zou u hebben gezegd uw echtgenote en kinderen naar hem in Bashiqa te brengen. U zou er een tijdje hebben verbleven tot u hoorde van de moord op een Yezedische collega. U zou uw huis en uw auto hebben verkocht, uw schoonvader zou een smokkelaar voor u hebben gevonden en u zou vervolgens op 29 december 2010 Irak hebben verlaten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, kwam u op 10 januari 2011 aan in België. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielaanspraak legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw rijbewijs, een kopie van de vijf identiteitskaarten van uw kinderen en uw echtgenote, uw huwelijksakte, een kopie van de verkoopakte van uw huis, een kopie van de voedselrantsoenkaart, een attest van woonst en twee foto's van uw zonen.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U geeft aan dat onbekenden dreigden u te vermoorden mocht u zich als Yezedi nog in Mosul vertonen. U zou daarop Mosul hebben verlaten en uw kinderen hebben ondergebracht bij uw schoonvader in Bashiqa (CGVS, pg.6). Hiermee kwam u tegemoet aan de eis van deze onbekenden. Merkwaardig genoeg achtte u het echter noodzakelijk om niet allen Mosul te mijden maar ook Irak te verlaten. Te meer daar deze bedreiging een éénmalig feit betrof is dit wel een ingrijpende beslissing (CGVS, pg.8). Voordien had u immers nooit echt problemen gekend omwille van uw religie (CGVS, pg.8). Niet alleen kan dan ook bezwaarlijk worden gesproken van een systematische vervolging in de zin van de Conventie van Genève, maar kunnen er zich ook vragen worden gesteld bij uw drastische beslissing om meteen Irak te verlaten. Er kan immers worden verwacht dat u eerst andere pistes zou overwegen, bijvoorbeeld door elders in Irak een verblijfsalternatief te zoeken, iets waarmee u tegemoet kwam aan de eis van deze onbekenden.

Aangezien u uw vrouw en kinderen onderbracht bij uw schoonvader in Bashiqa dringt de vraag zich op waarom u ook in eerste instantie niet heeft overwogen om u hier te vestigen en af te wachten of dit uw probleem niet zou kunnen oplossen. Bizar genoeg geeft u aan dat u niet zou weten waar u zich zou kunnen vestigen met uw familie (CGVS, pg.7). Dient echter te worden opgemerkt dat niet allen uw kinderen en echtgenote momenteel in Bashiqa wonen (CGVS, pg.3) maar ook uw familie afkomstig is uit het wooncomplex Nisseriya (CGVS, pg.4), uw broer Hassan en zus Salwan er tot op heden nog wonen (CGVS, pg.2) én uw moeder in Sherkan woont (CGVS, pg.3). Bovendien zijn er verschillende dorpen binnen de door u bekende regio Al-Qush en omstreken waar de populatie uit bijna uitsluitend Yezedi's bestaat. Dat u niet eerst zou hebben overwogen om u elders te vestigen, maar meteen besloot Irak te verlaten in navolging van uw twee broers Kamal (CG 06/17310, OV 6.0178.93) en Nechwan (CG 10/20324, OV 6.713.853) die in België een verblijfsvergunning hebben bekomen, doet vermoeden dat er andere factoren meespeelden in uw besluit het land te verlaten. Ook uit uw verklaringen blijkt dit, daar u zich in de eerste plaats zorgen maakt over de educatie en werkgelegenheid bij een eventuele hervestiging (CGVS, pg.8). U haalt de algemene situatie van Yezedi's en de algemene situatie in Irak aan om uw komst naar België te verduidelijken. U zou immers na de val van het Saddamsregime en de moeilijke tijden die hierop volgden nog ruim zeven jaar als deel van een religieuze minderheid in Irak hebben verbleven zonder noemenswaardige problemen te kennen. U baseert zich op een éénmalig feit dat bovendien zou dateren van 2010, zeven jaar na de machtsomwenteling. Daar u bovendien tegemoet kwam aan de eis van deze onbekenden kunt u niet aannemelijk maken dat u actueel nog zal worden geviséerd.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat u wel degelijk kon rekenen op de steun van uw autoriteiten met betrekking tot genoemd incident. Zij zouden tot tweemaal toe hebben aangegeven een onderzoek te zullen starten met de - weinige - gegevens die u hen had gegeven (CGVS, pg.6). U zou er echter - opnieuw hypothetisch - zijn vanuit gegaan dat dit toch niets zou opleveren, waardoor u besloot hierover geen navraag meer te doen (CGVS, pg.8). Deze houding wijst op weinig interesse in uw eigen situatie en doet verder afbreuk aan de ernst van uw vrees.

Alle bovenstaande elementen maken dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas heeft voorgelegd, namelijk uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw rijbewijs, een kopie van de vijf identiteitskaarten van uw zonen en van uw echtgenote, uw huwelijksakte, een kopie van de verkoopakte van uw huis, een kopie van de voedselrantsoenkaart, een attest van woonst en twee foto's van uw zonen kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen uw identiteitsgegevens en afkomst aan, gegevens die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve dient aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw broer (A.H.K.) in september 2007 een beslissing heeft genomen van toekenning van de hoedanigheid van vluchteling en in hoofde van uw broer (A.H.N.) in april 2011 een beslissing heeft genomen van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hun asielaanvraag was gesteund op elementen en motieven dan u actueel aanhaalt.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Ninewa/Kirkoek" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing gekenmerkt wordt door een aantal inschattingfouten, meer bepaald de overweging dat hij zich elders in Irak had kunnen vestigen om aan zijn problemen te ontkomen. Verzoeker kan hier echter niet mee instemmen. Als Yezidi zou hij immers ook op andere plaatsen in Irak problemen kennen. De moslims voeren een 'jihad' tegen verzoeker. Verzoeker is van mening dat hij als Yezidi vervolgd wordt omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep en hij derhalve als politiek vluchteling in aanmerking komt.

Verder is verzoekende partij tevens van mening dat er in Irak nog steeds een echte oorlogssituatie heerst, ook in verzoekers regio van herkomst. Leden van minderheidsgroepen, zoals de Yezidi, zijn kwetsbaarder dan andere bevolkingsgroepen. Dit is des te meer zo sinds de Amerikaanse troepen Irak hebben verlaten in december 2011. Er zou sindsdien een aanzienlijke toename zijn van het geweld. Indien hij naar Irak zou terugkeren zou hij in een mensonwaardige situatie terechtkomen, zijnde tevens een inbreuk op artikel 3 van het EVRM.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In casu is de commissaris-generaal terecht tot de vaststelling gekomen dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij zich, om aan de door hem aangehaalde problemen te ontkomen, niet elders in Irak zou kunnen vestigen. Immers, verzoekers echtgenote en kinderen bevinden zich momenteel in Bashiqa en ook verzoekers familie is woonachtig in Nisseriya alwaar diens broer en zus nog steeds wonen (gehoor CGVS, p.3). Tevens woont verzoekers moeder op heden in Sherkan (gehoor CGVS, p.2). Bovendien zijn er verschillende dorpen in de door verzoeker bekende Al-Qush regio waar de populatie

bijna uitsluitend uit Yezidi's bestaat. Dat verzoeker in het licht van al deze gegevens dan ook niet overwogen heeft zich elders in Irak te vestigen, doch ingevolge de eenmalige bedreiging onmiddellijk besloot Irak te verlaten – in navolging van zijn twee broers die in België een verblijfsvergunning verkregen – ondermijnt de ernst van de ingeroepen vervolging.

Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij tegemoet kwam aan de eis van zijn beweerde vervolgers, waardoor er, hoe dan ook, geen gegevens voorhanden zijn om te kunnen besluiten dat hij actueel nog geïdendeerd wordt in zijn land van herkomst. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij met betrekking tot zijn vermeende problemen, tot twee maal toe kon rekenen op de steun van de autoriteiten. Verzoekers vermoeden dat een dergelijk onderzoek niets zou opleveren en zijn daaropvolgende besluit om geen navraag meer te doen naar de stand van zaken wijst dan ook op een gebrek aan interesse in zijn problemen en doet verder afbreuk aan de ernst en de gegrondheid van de door hem naar voren gebrachte vrees.

Waar verzoeker zich in onderhavig verzoekschrift beperkt tot het opwerpen van de stelling dat hij overal in Irak moeilijkheden zal ondervinden omwille van het feit dat hij Yezidi is, blijkt dat deze bewering niet ondersteund wordt aan de hand van concrete en objectieve informatie, en evenmin in overeenstemming te brengen is met verzoekers verklaringen inzake zijn gezin, schoonfamilie, broer, zus en moeder die tot op heden nog steeds ongestoord in Irak verblijven.

De bestreden beslissing is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De houding van de Koerdische autoriteiten ten aanzien van de Yezidi kan op basis van de voorhanden zijnde landeninformatie niet aanzien worden als een reden om toepassing te maken van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, en bijgevolg ook niet van artikel 3 EVRM.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst nog steeds te vergelijken valt met een echte oorlogssituatie en hij, in geval van terugkeer, een risico loopt onderworpen te worden aan mensonwaardige omstandigheden, blijkt uit de omstandige landeninformatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, dat de algemene veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst aanzienlijk verbeterd is en dat het aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verzoeker voert, niettegenstaande hiertoe de mogelijkheid werd gegeven, geen concrete noch objectief gefundeerde elementen aan ter weerlegging of ontkrachting van voormelde vaststellingen. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS